

הדסה רובין

הדסה רובין (1912–2006) נולדה בימפול (אוקראינה) ואח"כ התיישבה משפחתה בקרמניץ. שם סיימה את לימודיה בגימנסיה פולנית. בשנת 1935 הצטרפה למפלגה הקומוניסטית הפולנית שנחשבה באותו זמן בלתי חוקית. פעמים אחדות ישבה בכלא (קרמניץ) בשל פעילותה הפוליטית.

במלחמת העולם השנייה ברחו עם משפחתה לרוסיה הסובייטית, לקירגיסטן, ואחרי המלחמה שבה לפולין. בין השנים 1948-1952 שימשה יושבת הראש של ההתאחדות היהודית לנושאי תרבות וחברה בשצ'צ'ין. בין השנים 1956-1959 פירסמה מיצירתה בכתב העת "כתבים יהודיים". בשנת 1960 עלתה לישראל.

לשיריה הראשונים לא האיר המזל פנים: מפחד המשטרה נאלצה דודתה להשמיד קובץ שירים שנשמר במחבוא, ובזמן שהדסה ברחו לרוסיה הסובייטית מפני הנאצים, אבד קובץ נוסף משיריה. את שיריה הראשונים, מעניין לציין, כתבה בעברית. השירים הראשונים שכתבה בידיש התפרסמו ב"קול קרמניץ". שירים נוספים התפרסמו ב"היום" הוילנאי, "החבר" הורשאי ואחרים. בישראל התפרסמו שיריה, בין היתר, ב"די גאָלדענע קייט" וב"לעצטע נייעס". כמו כן נכללו שיריה בקבצי שירה אחדים.

שירתה עוסקת בנושאים הקשורים לסוגיות חברתיות, השואה, אהבה ואימהות, אשליות שאבדו, והחיים בישראל. היא ידועה באימוזים יצירתיים. מדברי המבקרים:

"ניתן להבחין מיד שהדסה רובין היא משוררת ששירתה ניחנה במעלות נשיות. יצירתה היא נשית במהותה והמילים שהיא שוזרת זו בזו הן מילים של אישה המשוררת כאישה."
(י. גלאַטשטיין)

"להדסה רובין אקספרסיביות משלה, שהיא תערובת של המופשט והמוחשי... היא נותנת לך את התחושה שהיא יושבת מאחורי סורגים ומסתירה את שיריה כאילו היו מכוסים ענן. כשהיא מתעלה לכדי שורות ברורות, מתבהר טבעו העצוב של שירה."
(א. אויערבאָך)

בין ספריה: "רחובי עטור דגלים" (1953), "צעד בלילה" (1957), "בתוך זרמי אויר" (1981) ו-"אל תתלוש את הפרח" (1995).

מקורות:

<https://forward.com/yiddish/480084/one-day-seminar-on-the-poet-hadassah-rubin-in-yiddish/>

לעקסיקאָן פֿאַר דער נייער ייִדישער ליטעראַטור, כרך 8, עמודים 410-411. ניו-יורק. 1981.